

Dragi Marijini otroci!

Z novim šolskim letom Vas bo »Angelček« spet redno vsak mesec obiskal. In vsak mesec Vam bo prinesel nekaj besedi o Mariji, vsak mesec Vam bo z Marijinim zvončkom zvonil, da bodo Vaša mlada srca bolj in bolj gorela v ljubezni do predobre nebeške Matere.

Vsi ljubite svojo zemeljsko mater. Za vse na svetu je ne bi dali; mati je dobremu otroku več ko vsi zakladi. In prav je tako. Bog sam hoče, da ljubimo svojo dobro, skrbno mater. Otrok, ki bi svoje matere ne ljubil, bi bil brez srca. Ne Bog ne ljudje bi ga ne marali. Zato le ljubite svojo mater, delajte ji veselje, bodite ji v tolažbo in prosite ljubega Boga vsak dan, da Vam jo še dolgo, dolgo ohrani!

Morda je ta in oni med Vami, ki se mu bo ob teh vrsticah milo storilo. Matere nima več. Tam na tihi božji njivi je samotni grob, v njem pa njegova zlata mati nevzdravno spi. Težko je otroku, ki mora iti brez matere skozi življenje. Tako je sam, tako zapuščen. Kolikrat misli na mater s solzami v očeh: kolikrat se je spominja v iskreni molitvi; kolikrat po svidenju ž njo hrepeni — rad bi se odpočil na njenem ljubečem srcu.

Otroci! Vsi moramo biti na to pripravljeni, da bomo enkrat zemeljsko mater zgubili. Leta hitijo, ljudje se starajo in kakor jeseni listje z drevja pada, tako padamo mi z drevesa življenja v smrt. Zato pa je tako prav, da si vsak izmed nas izbere poleg zemeljske matere še drugo Mater, ki je najlepša in najboljša. Mater, ki nikoli ne umrje. Saj

veste, da je ta mati — Marija, naša ljuba Gospa presvetega Srca. Ona je Mati Jezusova, je pa tudi naša duhovna Mati. Vse ljudi ima rada, za vse ljudi prosi in jim nebeške milosti deli, najbolj pa ljubi nedolžne, pobožne, dobre otroke, posebno tiste, ki se ji v Marijinem vrtcu posvetijo in jo z gorečim srcem častijo in na pomoč kličejo.

Blagor tistim otrokom, ki se Marije z ljubeznijo oklenejo! Njih življenje gre tako lepo naprej. Marija jih vodi z ljubečo roko skozi nevarnosti in viharje, Marija jih pripelje v sveta nebesa, kjer je naš presrečni, večni dom.

Poslušajte kratko zgodbo: Vsako jutro in vsak večer je pobožna mati pokleknila s svojim nedolžnim sinčkom Peterčkom pred Marijino podobo. »Glej, otrok moj, to je tvoja najboljša Mati,« mu je govorila. »Ljubi jo z vsem srcem in služi ji kot svoji dobri Gospe!« Peterček ni pozabil materinih besedi. Marijino ime se mu je zapisalo globoko v srce. Kadar je le mogel, je pogledal na podobo nebeške Matere in jo pozdravil. Neštetokrat na dan je zmolil zdravamarijo, ta najlepši Marijin pozdrav. Doma si je napravil mal Marijin oltarček in ga je krasil z rožami, dokler jih je kaj raslo na zeleni trati. Naučil se je tudi streči pri sveti maši. Najrajši je stregel v Marijini cerkvi, pri Marijinem oltarju. V nedolžnem ponosu se je imenoval »strežnik naše ljube Gospe«. Marija je svojega prijateljčka pristrčno ljubila. Varovala je njegovo mlado dušo, da je ostala čista in nedolžna. Peterček je preživel nad vse lepo svojo mladost. Božja Mati ga je vodila po nedolžni poti v nebeški raj.

Ko je Peterček dorastel, so ga dali starši učiti za čevljarja. Silno mu je bilo težko, ko ni mogel več streči pri sv. maši. Pridno se je učil in rad je ubogal, a srce mu je hrepenelo drugam. In Marija »svojega strežnika« ni pozabila. Po čudovitih potih ga je pripeljala iz čevljarске delavnice v samostan, kjer je postal Peter redovni brat in prejel redovno ime Krispin. Predstojniki so mu odkazali službo v kuhinji. Pobožni kuhar brat Krispin je spremenil kuhinjo v malo Marijino kapelico. Postavil si je majhen Marijin

oltarček, kakor ga je imel nekdam doma, in vsako jutro in vsak večer in neštetokrat čez dan je pokleknil pred svojo ljubo nebeško Gospo in jo počastil in se ji priporočil. Bil je ves srečen, da je smel biti spet »strežnik naše ljube Gospe«. Ob sobotah in Marijinih praznikih je poprosil vselej dva duhovnika, da sta prišla k njemu v kuhinjo. Vsi trije so potem pokleknil pred Marijin oltarček, ki ga je Krispin vedno s cvetjem okrasil, in po tihih samostanskih prostorih je odmevalo milo petje Marijinih hvalnic. Krispinovo srce pa se je v takih urah kar topilo v nedolžnem veselju.

Tako je brat Krispin dolgo let zvesto služil Bogu in svoji nebeški Gospé. Marija mu je njegovo zvestobo in ljubezen bogato poplačala. Ne le, da ga je varovala greha in krivice, skazovala mu je tudi posebne milosti, da je celo čudeže delal in bolnike ozdravljaj. Ljudje so ga visoko spoštovali in ljubili, brat Krispin pa je ostal ponižno skrit v svoji tihi kuhinji, vso slavo je vselej dal le nebeški Gospé.

Ko se je postaral, so ga poslali predstojniki v Rim. Tam je spet opravljal službo strežnika pri oltarju. Kako je bil vesel, saj je bil zopet »strežnik naše ljube Gospe«.

Pa je prišla smrt in je poklicala brata Krispina pred božjo sodbo. Nič se je ni ustrašil. Vse življenje je Marijo z vsem srcem ljubil, še umirajoč se je k svoji ljubi Gospé zatekel:

»Marija, naša boš pomoč,
ko svet nas zapusti;
ko nas objame smrtna noč,
nas milo sprejmi ti!
Saj tebe, Mater, ljubimo
in vedno k tebi kličemo:
Marija, varuj nas!
Marija, varuj nas!«

S pogledom na podobo Križanega in nebeške Matere je brat Krispin, nekdanji pridni Peterček, sladko v Gospodu zaspal. Danes je svetnik v nebesih.

Otroci! Tako vodi in varuje Marija tiste, ki si jo za Mater izvolijo. Izberite si jo tudi Vi! Pridite v Marijin vrtec! Vsak izmed Vas naj danes sklene: Marija, ti boš moja Mati — jaz bom pa tvoj dober otrok!

Tako boste srečno živeli in enkrat blaženo umrli. In to je največja sreča.

Uganke, skrivalice in drugo.

Šaljivka.

(Janez Ložar, Ljubljana.)

Iz Ljubljane drvi proti Rakeku brzovlak; istočasno pelje iz Rakeka v Ljubljano tovorni vlak. Nekje med potjo se oba vlaka srečata; kateri je v tistem trenutku bolj oddaljen od Ljubljane?

Cerkev na gori.

(Janez Ložar, Ljubljana.)

